Instanţa de fond: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (jud. D. Corlăteanu)
Dosarul nr. 3r-118/24 (2-23122971-02-3r-01042024)

D E C I Z I E

29 aprilie 2024 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău

Completul de Contencios Administrativ în componența:
Preşedintele completului, Sîrbu Victoria
judecătorul Braga Angela și Negru
Judecătorii Veronica

examinând în ordine de recurs, recursul declarat de Prepelița Igor împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 19 martie 2024, adoptată în temeiul cererii de chemare în judecată înaintată de Prepelița Igor către Consiliul și Primăria *****, *****, ÎP „Ialvila” nr. 1 și Chiriac Maria, terți notarul Chetreanu Oleg și IP „Agenția Servicii Publice”, Departamentul Cadastru cu privire la anularea administrativ și reexaminarea procedurii de privatizare,

C O N S T A T Ă:

Poziția instanței de fond:

La data de 23 august 2023 reclamantul Prepelița Igor s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către Consiliul și Primăria *****, *****, ÎP „Ialvila” nr. 1 și Chiriac Maria, solicitând:

- anularea deciziei nr. 8/12 din 28 august 2006 „Cu privire la privatizarea lotului”;
- constatarea nulității adeverinței privind componența membrilor ÎP „Ialvila” și posesorilor lotului supus privatizării f/n și f/d, eliberată pe numele *****;
- constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 5540 din 15 noiembrie 2006, referitor la terenul cu nr. cadastral *****;
- constatarea nulității titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. ***** din 13 martie 2006, în partea neincluderii lui Prepelița Igor în lista persoanelor cu drept de dobândire prin privatizare a lotului de teren pomicol cu nr. cadastral *****;
- obligarea înlăturării încălcărilor constatate, prin reexaminarea procedurii de privatizare a lotului de teren pomicol cu nr. cadastral *****, amplasat în cadrul ÎP „Ialvila” *****, extravilan; și

- dispunerea ca hotărârea judecătorească să servească temei pentru IP ,,ASP” să efectueze modificări în Registrul bunurilor imobile, cu radierea înscrierilor eronate și intabulării dreptului legal a lui Prepelița Igor asupra imobilului litigios.

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 27 noiembrie 2023, au fost separate pretențiile ce țin de constatarea nulității adeverinței eliberate de ÎP ,,Ialvila” privind componența membrilor ÎP ,,Ialvila” și posesorilor lotului supus privatizării f/n și f/d, eliberată pe numele *****; constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 5540 din 15 noiembrie 2006, referitor la terenul cu nr. cadastral *****; constatarea nulității titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. ***** din 13 martie 2006, în partea neincluderii lui Prepelița Igor în lista persoanelor cu drept de dobândire prin privatizare a lotului de teren pomicol cu nr. cadastral *****; constatarea nulității parțiale a procesului-verbal de recepție finală nr. 9 din 21 septembrie 2010, în partea neincluderii lui Prepelița Igor în lista investitorilor (beneficiarilor) construcțiilor, căsuța de vacanță cu suprafața de 99,5 m.p., cu nr. cadastral ***** și construcția accesorie cu suprafața de 8,0 m.p., cu nr. cadastral *****.02, amplasate pe lotul de teren din cadrul ÎP ,,Ialvila” din *****, cu nr. cadastral *****; obligarea autorității publice s. Dănceni să înlăture încălcările constatate, prin reexaminarea, în modul prevăzut de lege, a procedurii de recepție finală a construcțiilor nominalizate, amplasate pe lotul de teren pomicol, cu nr. cadastral *****, amplasat în cadrul ÎP ,,Ialvila”, *****, cu participarea lui Prepeliță Igor și dispunerea ca hotărârea judecătorească să servească temei pentru IP ,,ASP” să efectueze modificări în Registrul bunurilor imobile, cu radierea înscrierilor eronate și intabulării dreptului legal a lui Prepelița Igor asupra imobilului litigios, de la pretențiile privind anularea deciziei Consiliului ***** nr. 8/12 din 28 august 2006 ,,Cu privire la privatizarea lotului” și obligarea înlăturării încălcărilor constatate, prin reexaminarea procedurii de privatizare a lotului de teren pomicol cu nr. cadastral *****, amplasat în cadrul ÎP ,,Ialvila” *****, extravilan, fiind remisă cauza civilă, Secției evidență și documentare procesuală, spre redistribuire aleatorie.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 19 martie 2024, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ inițiată de Prepelița Igor către Consiliul și Primăria *****, *****, ÎP ,,Ialvila” nr. 1 și Chiriac Maria, terți notarul Chetreanu Oleg și IP ,,ASP”, Departamentul Cadastru, în partea anulării deciziei nr. 8/12 din 28 august 2006 ,,Cu privire la privatizarea lotului”, ca fiind depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209 CA.

S-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ inițiată de Prepelița Igor către Consiliul și Primăria *****, *****, ÎP ,,Ialvila” nr. 1 și Chiriac Maria, terți notarul Chetreanu Oleg și IP ,,ASP”, Departamentul Cadastru, în partea înlăturării încălcărilor constatate, prin reexaminarea procedurii de

privatizare a lotului de teren pomicol cu nr. cadastral *****, amplasat în cadrul ÎP „Ialvila” *****, extravilan, deoarece reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17CA.

Solicitarea recurentului:

La data de 25 martie 2024 Prepelița Igor a declarat cerere de recurs împotriva acesteia, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 19 martie 2024.

La data de 01 aprilie 2024 cauza dată a fost repartizată judecătorului Sîrbu Victoria, membrii completului fiind judecătorii Braga Angela și Negru Veronica.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2024, s-a stabilit recurentului Prepelița Igor un termen pentru prezentarea dovezii de achitare al taxei de timbru în mărime de 200 lei, neajunsul respectiv fiind înlăturat în termen la data de 04 aprilie 2024.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs a indicat recurentul asupra circumstanțelor relevante cauzei, invocând suplimentar că, prin actul procedural contestat i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil.

Menționează că, deşi instanţa corect se porneşte de la ideea aplicării imediate a prevederilor Codului administrativ faţă de cauza dedusă judecăţii, aplică greşit prevederile nominalizate, admiţând o contradicţie evidentă în poziţie ca urmare a unui confuz la determinarea caracterului normelor aplicate şi a naturii actului administrativ contestat.

Susține că, pornind de la prevederile art. 195 CA și art. 10 alin. (1) CPC, faţă de participanţii la proces nu pot fi aplicate careva sancţiuni procedurale decât acelea prevăzute de lege. Astfel, deşi prima instanţă corect a stabilit că la capitolul temeiurilor de admisibilitate, speței sunt aplicabile prevederile Legii contenciosului administrativ, însă normele respective sunt aplicate neclar și arbitrar.

Consideră recurentul că, este neîntemeiată poziţia primei instanţe la capitolul declarării inadmisibilităţii pretenţiei reclamantului cu privire la anularea deciziei Consiliului ***** nr. 8/12 din 28 august 2006, în temeiul art.207 alin.(2) lit. d) Cod administrativ, invocînd expirarea termenului prevăzut de art.209 CA.

Relevă că, aplicând speţei acest temei de inadmisibilitate, prin prisma prevederilor art. 14 şi 17 Legii contenciosului administrativ, instanţa nu a ţinut cont de concluziile şi sugestiile Colegiului specializat în materia contenciosului administrativ a Curţii de Apel Chişinău, expuse în decizia din 08.02.2024, prin care deja a fost odată casată încheierea instanţei din 27.11.2023 cu privire la inadmisibilitatea acţiunii lui Prepeliţă Igor.

Invocă recurentul că, potrivit deciziei Curţii de Apel Chişinău din 08.02.2024, instanţa de recurs a criticat poziţia primei instanţe față de modul în care sunt aplicate prevederile Codului administrativ, la capitolul verificării

admisibilităţii acţiunii depuse de Prepeliţă Igor, constatându-se că în esenţă, în cauza dedusă judecăţii, se contestă neincluderea reclamantului în lista participanţilor la privatizare a terenului aferent construcţiilor, astfel încât instanţa de fond, urmează să verifice întrunirea altor condiţii de admisibilitate a acţiunii, cum ar fi termenul de înaintare a acţiunii, dacă la caz reclamantul revendică un drept în sensul art. 17 sau acesta este în cadrul unei acţiuni de apărare a dreptului de proprietate, astfel recurentul mai face referire la pct.18, 19 din Hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiţie a Republicii Moldova, nr.10 din 30.10.2009.

Afirmă că, prima instanţă a ignorant faptul că, la data emiterii deciziei de privatizare a lotului de teren litigant, contestarea actelor administrative nominalizate se efectua în instanţe de drept comun, cu invocarea temeiurilor generale de nulitate a actului juridic, absolută sau relativă

Comunică recurentul că, adresându-se în instanţă cu acţiune în anulare a deciziei de privatizare a lotului de teren, reclamantul invocă neparticiparea acestuia în procedura privatizării unui bun obţinut în posesia comună cu Cojucari Olesea, ca urmare unui abuz şi falsificări a actelor premergătoare, care au stat la baza actului de privatizare şi au afectat dreptul de proprietate a lui Prepeliţă Igor, astfel încât este evident faptul că se invocă temeiul nulităţii absolute prevăzut de art.12, 207, 220, 303, 320 Cod civil, în redacţia Legii din 06.06.2002, în raport cu prevederile art.2 şi 7 din Legea privatizării, art. 40 Cod Funciar, care în virtutea prevederilor art.217 alin.(3) Cod Civil, este imprescriptibilă. Prin urmare, cerinţa dată, în principiu, nu ar putea fi respinsă ca prescrisă.

Explică că, din contextul prevederilor art.17 alin.(l) lit. c) Legii contenciosului administrativ, termen de adresare în instanţa de contencios administrativ curge anume din data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă, ci nu din data când, în opinia instanţei, acesta ar trebui să cunoască despre existenţa acestuia. Or, legea procesuală, mai ales la capitolul prescripţiei, nu poate fi aplicată limitativ sau extensiv. Astfel, consideră că, procedura administrativă în speţă s-a inceput odată cu depunerea autorităţii locale a unei cereri prin care petiţionarul a solicitat eliberarea actelor cu privire la privatizarea terenului litigant.

Opinează că, este greşită opinia instanţei precum că recurentul, fiind în căsătorie cu Cojucari Olesea, cu certitudine a cunoscut despre emiterea actului administrativ de privatizare a terenului şi că acesta aparţine soţiei, întrucât drepturile acesteia sunt intabulate în Registrul bunurilor imobile.

Astfel, comunică recurentul că, terenul a fost privatizat până la înregistrarea căsătoriei, la data de 27.05.2008, iar decizia de privatizare nu se regăseşte în lista actelor intabulate în registrul public, fiind înregistrate doar contractul de vânzare-cumpărare nr.5540 din 15.11.2006 şi titlul de autentificare a dreptului deţinătorului de teren din 13.03.2006, acte care în acea perioadă se perfectau pe numele unuia

din copropietari (în cazul în care nu erau concomitent stabilite şi cote-părţi în bunul comun).

Declară că, la capitolul construcţiilor edificate în timpul căsătoriei instanţa nu a ţinut cont de faptul că, bunurile dobândite în timpul căsătoriei sunt considerate proprietatea comună în devălmăşie a soţilor, indiferent pe numele cui au fost procurate sau înregistrate (art.20 alin.(3) Codul Familiei), iar până la desfacerea căsătoriei orice termen de prescripţie în litigii între soţi este suspendat în virtutea Legii (art.275 alin. a) Cod civil), astfel încât concluzia instanţei privind depăşirea esenţială a unui oarecare termen de prescripţie legat de apărarea dreptului la un bun comun este neîntemeiată.

Menționează recurentul că, până la desfacerea căsătoriei cu Olesea Cojucari, Prepeliţă Igor nu a cunoscut şi nici nu trebuia să cunoască despre probleme abordate în speţă, acesta fiind încrezut că bunurile dobândite împreună aparţin doar ambilor, chiar dacă sunt înregistrate pe numele unuia din soţi, dealtfel probe care ar convinge un observator independent în contrariu nu sunt administrate la dosar, poziţia instanţei fiind axată pe o presupunere nerezonabilă.

Afirmă că, doar după divorţ, în cadrul procesului civil privind partajul bunurilor imobile proprietatea comună în devălmăşie, intimata a indus în eroare instanţa de judecată, susţinând poziţia precum că doar ea este proprietar al terenului litigant şi a construcţiilor capitale pe motiv că acestea sunt dobândite pe numele acesteia doar de dânsa în afara căsătoriei, astfel încât instanţa a exclus din obiectul partajului bunurile nominalizate, prezumând autenticitatea datelor Registrului bunurilor imobile.

Motivează recurentul că, este eronată poziţia instanţei pe marginea altor pretenţii din acţiune a lui Prepeliţă Igor, inclusiv la capitolul obligării autorităților la înlăturarea încălcărilor constatate, prin reexaminarea procedurii de privatizare a lotului de teren pomicol cu nr. cadastral *****, amplasat în cadrul ÎP „Ialvila” *****, extravilan.

Declară că, pornind de la prevederile art. 39 alin. (1), 219 alin. (1) Codul administrativ şi având în vedere obiectivele prioritare ale contenciosului administrativ, instanţa nu era legată de cerinţele inaintate de reclamant, astfel încât nici o formulă a pretenţiilor nu ar putea duce la inadmisibilitatea acţiunii.

Invocă că, instanţa nu a ţinut cont de faptul că acţiunea în contencios administrativ poate fi depusă, conform art.206 alin.(1) lit. c) Cod administrativ, pentru impunerea autorităţii la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare), astfel încât cerinţa privind obligarea consiliului local, adică autorităţii competente să decidă privatizarea bunurilor din sector privat al proprităţii administraţiei publice locale, la reexaminarea procedurii de privatizare a lotului de pământ litigant, în conformitate cu cerinţele legale, este una potrivită procedurii in contencios administrativ şi chiar necesară.

Precizează că, în condiţiile în care actul administrativ nominalizat, translativ de proprietate, a produs efecte juridice concrete, doar anularea acestuia nu va permite atingerea scopului urmărit, drepturile afectate ale recurentului nu vor fi restabilite, dacă nu vor fi reexaminate rezultate privatizării bunului în cauză cu respectarea cadrului legal.

Prin urmare, declararea inadmisibilităţii acestei pretenţii pe motiv că Prepeliţă Igor nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17 Cod administrativ, este o soluţie prematură, care în final a îngrădit dreptul recurentului la instanţă şi proces echitabil.

Menționează că, nu este clară poziţia instanţei la capitolul cerinţei privind contestarea procesului-verbal de recepţie finală a construcţiilor edificate pe terenul litigant. În pofida caracterului administrativ al actului de recepţie, instanţa totuşi a dispus separarea şi acestei pretenţii din obiectul acţiunii, prin încheierea emisă la 27.11.2023, cu transmiterea spre examinare instanţei de drept comun, soluţia fiind contrară prevederilor art. 198 alin. (l), 201 Cod administrativ.

Pe motivele enunțate, solicită recurentul Prepelița Igor admiterea cererii de recurs.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

Conform art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

La caz, Colegiul Civil a constatat că încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 19 martie 2024 a fost atacată de recurentul Prepelița Igor la data de 25 martie 2024.

Astfel, raportând la normele legale precitate la circumstanțele speței, Completul specializat consideră că recursul declarat de Prepelița Igor, este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind recursul declarat și materialele cauzei, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul.

Conform art. 241 alin.(1), (3) Cod administrativ, (1) Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. (3) Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a

treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, actele cauzei atestă că, la data de 23 august 2023 reclamantul Prepelița Igor s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către Consiliul și Primăria *****, *****, ÎP „Ialvila” nr. 1 și Chiriac Maria, solicitând:

- anularea deciziei nr. 8/12 din 28 august 2006 „Cu privire la privatizarea lotului”;

- constatarea nulității adeverinței privind componența membrilor ÎP „Ialvila” și posesorilor lotului supus privatizării f/n și f/d, eliberată pe numele *****;

- constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 5540 din 15 noiembrie 2006, referitor la terenul cu nr. cadastral *****;

- constatarea nulității titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. ***** din 13 martie 2006, în partea neincluderii lui Prepelița Igor în lista persoanelor cu drept de dobândire prin privatizare a lotului de teren pomicol cu nr. cadastral *****;

- obligarea înlăturării încălcărilor constatate, prin reexaminarea procedurii de privatizare a lotului de teren pomicol cu nr. cadastral *****, amplasat în cadrul ÎP „Ialvila” *****, extravilan; și

- dispunerea ca hotărârea judecătorească să servească temei pentru IP „ASP” să efectueze modificări în Registrul bunurilor imobile, cu radierea înscrierilor eronate și intabulării dreptului legal a lui Prepelița Igor asupra imobilului litigios.

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 24 august 2023, s-au atras în proces, în calitate de terți, notarul Chetreanu Oleg și IP „Agenția Servicii Publice”, Departamentul Cadastru.

Ulterior, la 17 octombrie 2023, Prepelița Igor, reprezentat de avocatul Grecu Denis, a depus în sensul art. 60 Cod de procedură civilă, cerere cu privire la completarea obiectului acțiunii, solicitând:

- constatarea nulității parțiale a procesului-verbal de recepție finală nr. 9 din 21 septembrie 2010, în partea neincluderii lui Prepelița Igor în lista investitorilor (beneficiarilor) construcțiilor, căsuța de vacanță cu suprafața de 99,5 m.p., cu nr. cadastral ***** și construcția accesorie cu suprafața de 8,0 m.p., cu nr. cadastral *****.02, amplasate pe lotul de teren din cadrul ÎP „Ialvila” din *****, cu nr. cadastral *****;

- obligarea autorității publice s. Dănceni să înlăture încălcările constatate, prin reexaminarea, în modul prevăzut de lege, a procedurii de recepție finală a construcțiilor nominalizate, amplasate pe lotul de teren pomicol, cu nr. cadastral *****, din cadrul ÎP „Ialvila”, *****, cu participarea lui Prepeliță Igor; și

- dispunerea ca hotărârea judecătorească să servească temei pentru IP „ASP” să efectueze modificări în Registrul bunurilor imobile, cu radierea înscrierilor eronate și intabulării dreptului legal a lui Prepelița Igor asupra imobilului litigios. (f.d.79-82)

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 27 noiembrie 2023, au fost separate pretențiile ce țin de constatarea nulității adeverinței eliberate de ÎP „Ialvila” privind componența membrilor ÎP „Ialvila” și posesorilor lotului supus privatizării f/n și f/d, eliberată pe numele *****; constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 5540 din 15 noiembrie 2006, referitor la terenul cu nr. cadastral *****; constatarea nulității titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. ***** din 13 martie 2006, în partea neincluderii lui Prepelița Igor în lista persoanelor cu drept de dobândire prin privatizare a lotului de teren pomicol cu nr. cadastral *****; constatarea nulității parțiale a procesului-verbal de recepție finală nr. 9 din 21 septembrie 2010, în partea neincluderii lui Prepelița Igor în lista investitorilor (beneficiarilor) construcțiilor, căsuța de vacanță cu suprafața de 99,5 m.p., cu nr. cadastral ***** și construcția accesorie cu suprafața de 8,0 m.p., cu nr. cadastral *****.02, amplasate pe lotul de teren din cadrul ÎP „Ialvila” din *****, cu nr. cadastral *****; obligarea autorității publice s. Dănceni să înlăture încălcările constatate, prin reexaminarea, în modul prevăzut de lege, a procedurii de recepție finală a construcțiilor nominalizate, amplasate pe lotul de teren pomicol, cu nr. cadastral *****, amplasat în cadrul ÎP „Ialvila”, *****, cu participarea lui Prepeliță Igor și dispunerea ca hotărârea judecătorească să servească temei pentru IP „ASP” să efectueze modificări în Registrul bunurilor imobile, cu radierea înscrierilor eronate și intabulării dreptului legal a lui Prepelița Igor asupra imobilului litigios, de la pretențiile privind anularea deciziei Consiliului ***** nr. 8/12 din 28 august 2006 „Cu privire la privatizarea lotului” și obligarea înlăturării încălcărilor constatate, prin reexaminarea procedurii de privatizare a lotului de teren pomicol cu nr. cadastral *****, amplasat în cadrul ÎP „Ialvila” *****, extravilan, fiind remisă cauza civilă, Secției evidență și documentare procesuală, spre redistribuire aleatorie.

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 27 noiembrie 2023, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ inițiată de Prepelița Igor împotriva Consiliului și Primăriei *****, *****, ÎP „Ialvila” nr. 1 și Chiriac Maria, terți notarul Oleg Chetreanu și IP „ASP”, Departamentul Cadastru cu privire la anularea deciziei nr. 8/12 din 28 august 2006 „Cu privire la privatizarea lotului” și obligarea înlăturării încălcărilor constatate, prin reexaminarea procedurii de privatizare a lotului de teren pomicol cu nr. cadastral *****, amplasat în cadrul ÎP „Ialvila” *****, extravilan, din motiv că nu sunt întrunite condițiile art. 208 Codul administrativ.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2024, s-a admis recursul declarat de Prepelița Igor și anulată încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 27 noiembrie 2023, cu restituirea cauzei spre judecare în Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni, în același complet de judecată.

Pe cale de consecință, reieșind din decizia Curții de Apel Chișinău din 08

februarie 2024, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 19 martie 2024, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ inițiată de Prepelița Igor către Consiliul și Primăria *****, *****, ÎP ,,Ialvila" nr. 1 și Chiriac Maria, terți notarul Chetreanu Oleg și IP ,,ASP", Departamentul Cadastru, în partea anulării deciziei nr. 8/12 din 28 august 2006 ,,Cu privire la privatizarea lotului", ca fiind depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209.

S-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ inițiată de Prepelița Igor către Consiliul și Primăria *****, *****, ÎP ,,Ialvila" nr. 1 și Chiriac Maria, terți notarul Chetreanu Oleg și IP ,,ASP", Departamentul Cadastru, în partea înlăturării încălcărilor constatate, prin reexaminarea procedurii de privatizare a lotului de teren pomicol cu nr. cadastral *****, amplasat în cadrul ÎP ,,Ialvila" *****, extravilan, deoarece reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 25 martie 2024 Prepelița Igor, a contestat-o cu recurs, invocând argumentele expuse mai sus.

În conformitate cu prevederile art. 189 alin.(1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Potrivit art.207 alin.(1), (2) lit. d) și e) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209 și reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

După cum denotă materiale cauzei, se atestă că, la data de 07 iulie 2023, în adresa avocatului Denis Grecu, care acționează în interesele lui Prepelița Igor, la cererea acestuia cu nr. 251 din 03 iulie 2023, a fost remisă copia contractului de vânzare-cumpărare, a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, inclusiv și a deciziei nr. 8/12 din 28 august 2006 ,,Cu privire la privatizarea lotului". (f.d.11- 18)

Deasemenea, actele cauzei denotă faptul că, prin decizia nr. 8/12 din 28 august 2006 ,,Cu privire la privatizarea lotului", s-a decis permiterea ***** de la ÎP ,,Ialvila" privatizarea lotului nr. 01 cu suprafața de 0,0623 ha, conform borderoului de calcul. (f.d. 14-15)

Prin adeverința eliberată de ÎP ,,Ialvila" f/n și f/d, se atestă că Olesea Cojucari este membrul întovărășirii pomi legumicole ÎP ,,Ialvila" s. Dănceni și că i-a fost atribuit în folosință un lot cu suprafața totală de 0,0624 m.p. (f.d.16)

La data de 13 martie 2006 Cojucari Olesei i-a fost eliberat titlul de

autentificare a dreptului asupra pământului, cu suprafața de 0,0624 ha, scopul repartizării terenului – lot pomicol.

Prin contractul de vânzare-cumpărare a lotului de pământ nr. 78 din 15 noiembrie 2006, înregistrat în RBI la 15 noiembrie 2006, încheiat între Primăria *****, în calitate de vânzător și Cojucari Olesea, în calitate de cumpărător, vânzătorul a vândut, iar cumpărătorul a cumpărat în proprietate lotul de pământ nr. 01 situat în ÎP „Ialvila” pe teritoriul s. Dănceni, extravilan, cu suprafața de 0,0624 ha. (f.d.12)

La 21 septembrie 2010, a fost întocmit procesul-verbal de recepție final nr. 09, înregistrat în RBI la 23 septembrie 2010, prin care Comisia de recepție finală a propus de a recepționa construcția căsuței de vacanță cu condiția că, proprietarul își asumă răspunderea pentru calitate. (f.d.28)

Căsătoria între Prepelița Igor și Cojucari Olesea a fost încheiată la 27 mai 2008.

Prin certificatul de divorț nr. 297 din 29 mai 2012 se atestă că, a fost desfăcută căsătoria dintre Prepelița Igor și Cojucari Olesea, în temeiul hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 aprilie 2012. (f.d.29)

Din informația cuprinsă în extrasul din Registrul bunurilor imobile rezultă că, terenul cu nr. cadastral *****, situat în r-nul Ialoveni, s. Dănceni, extravilan, amplasat la ÎP „Ialvila” nr. 1, lot pomicol, cu suprafața de 0,0625 ha, aparține cu 1,0 cotă parte Cojucari Olesei, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 5540 din 15 noiembrie 2006 și titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. ***** din 13 martie 2006, înregistrat la 15 noiembrie 2006, inclusiv construcțiile amplasate pe teren cu nr. cadastrale *****.01 și *****.02, în baza procesului-verbal de recepție finală nr. 9 din 21 septembrie 2010, drept înregistrat la 23 septembrie 2010. (f.d.30)

Completul specializat accentuează că, reclamantul Prepelița Igor începând cu 27 mai 2008 și până la 13 aprilie 2012 s-a aflat în relații de căsătorie cu Cojucari Olesea.

În temeiul dispozițiilor la art. 219 alin. (1) și (2) Cod administrativ, (1) Instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi. (2) Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces.

În această ordine de idei, instanța de consideră că prima instanță întemeiat a stabilit asupra faptului că Prepelița Igor, aflându-se în relații de căsătorie cu

Cojucari Olesea, în momentul în care aceasta prin decizia nr. 8/12 din 28 august 2006 „Cu privire la privatizarea lotului”, a obținut permisiunea la privatizarea lotului nr. 01 cu suprafața de 0,0623 ha, din cadrul ÎP „Ialvila”. (f.d.14-15), acesta a cunoscut cu certitudine despre încheierea contractului de vânzare-cumpărare din 15 noiembrie 2006 și titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat la 13 martie 2006, precum și în acest sens despre actul administrativ care a stat la baza eliberării acestor acte, or este și cert că reclamantul Prepelița Igor nu a participat la privatizarea lotului de teren pomicol, raporturile de căsătorie dintre părți fiind instituite abia la 27 mai 2008.

Mai mult ca atât, din conținutul Registrului bunurilor imobile, la care are acces și reclamantul – se atestă indubitabil faptul că terenul cu nr. cadastral *****, situat în r-nul Ialoveni, s. Dănceni, extravilan, amplasat la ÎP „Ialvila” nr. 1, lot pomicol, cu suprafața de 0,0625 ha, aparține cu 1,0 cotă parte Cojucari Olesei, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 5540 din 15 noiembrie 2006 și titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. ***** din 13 martie 2006, înregistrat la 15 noiembrie 2006, inclusiv construcțiile amplasate pe teren cu nr. cadastrale *****.01 și *****.02, în baza procesului-verbal de recepție finală nr. 9 din 21 septembrie 2010, drept înregistrat la 23 septembrie 2010. (f.d.30)

Instanța de recurs nu va reține argumentele recurentului, precum că din conținutul RBI nu se atestă faptul că titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. ***** din 13 martie 2006 a fost eliberat în baza actului administrativ contestat, or, având în vedere că acesta a fost privatizat de către Cojucari Olesea – este și evident că la baza titlului de autentificare a fost eliberată o decizie al autorității publice locale.

În acest sens, Completul specializat urmează să supună criticii alegațiile recurentului Prepelița Igor, precum că bunurile menționate se supun regimului juridic stabilit la art. 20 alin. (3) Codul familiei, iar până la desfacerea căsătoriei orice termen este suspendat în virtutea legii, or dreptul de proprietate a fost înregistrat după Cojucari Olesea la 15 noiembrie 2006, adică până la încheierea căsătoriei, căsătoria fiind desfăcută la 13 aprilie 2012, iar acțiunea depusă la 23 august 2023.

Deasemenea, nu rezistă niciunei critici argumentarea reclamantului Prepelița Igor cu privire la imprescriptibilitatea acțiunii pe motivele invocate cu privire la nulitatea absolută prevăzută de Codul civil, dat fiind faptul că reclamantul omite natura actului contestat, or prevederile citate de către reclamant se aplică actelor juridice civile, la caz – decizia nr. 8/12 din 28 august 2006 „Cu privire la privatizarea lotului” reprezintă un act administrativ.

În ceea ce vizează motivele invocate de către recurentul-reclamant, precum că prima instanță la emiterea încheierii din 19 martie 2024 nu a ținut cont de dezideratele stabilite prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2024,

Completul specializat urmează să accentueze că din conținutul deciziei menționate a fost criticată aplicarea de către instanță prin încheierea din 27 noiembrie 2023 al prevederilor art. 207 alin. (2) lit. f) Codul administrativ, la caz au fost aplicate dispozițiile art. 207 alin. (2) lit. d) și e) Codul administrativ.

Totodată, recurentul omite că prin aceeași decizie instanța de recurs a stabilit că – instanța urmează să verifice întrunirea altor condiții de admisibilitate a acțiunii, cum ar fi termenul de înaintare a acțiunii, dacă la caz reclamantul revendică un drept în sensul art. 17 sau acesta este în cadrul unei acțiuni de apărare a dreptului de proprietate.

În ceea ce privește aserțiunile recurentului cu privire la aplicarea eronată a legii de către instanța de judecată, se va accentua că în mod corect a stabilit prima instanță că prezentului litigiu îi sunt aplicabile prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 1 aprilie 2019) și dispozițiile Codului administrativ, în vigoare din 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat), orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri este în drept să adreseze instanței de contencios administrativ pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost pricinuită.

În acord cu art. 14 alin. (1) – (2) din Legea contenciosului administrativ, ((1) Persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorităţii publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel. (2) În cazul în care organul emitent are un organ ierarhic superior, cererea prealabilă poate fi adresată, la alegerea petiţionarului, fie organului emitent, fie organului ierarhic superior dacă legislaţia nu prevede altfel.

În accepțiunea art. 16 alin. (1) din Legea enunțată, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ şi nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte a actului respectiv şi repararea pagubei cauzate.

Prin prisma art. 17 alin. (1) lit. a), b), c) şi alin. (4), (5) din Legea enunțată, *cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile*, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea

acesteia; data comunicării refuzului de soluționare a unei cereri prin care se solicită recunoașterea dreptului pretins sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea unei astfel de cereri; data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă. *Termenul de 30 de zile specificat la alin. (1) este termen de prescripție*. Persoana care, din motive temeinic justificate, a omis termenul de prescripție poate fi repusă în termen în condițiile Codului de procedură civilă.

Cu referire la prevederile normelor de drept enunţate, se constată că, termenul de adresare cu cerere prealabilă este de 30 de zile, iar de adresare în instanţa de contencios administrativ curge fie de la data comunicării răspunsului la cererea prealabilă, fie de la data expirării termenului de 30 de zile în care autoritățile indicate erau obligate să examineze cererea prealabilă.

Prevederi cu privire la termenul de atacare al actului administrativ sunt stabilite și la art. 209 alin. (1) Cod administrativ, în vigoare din 1 aprilie 2019, astfel acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

În acest context, instanța de recurs nu poate accepta argumentele reclamantului/recurent cu privire la recepționarea deciziei nr. 8/12 din 28 august 2006 ,,Cu privire la privatizarea lotului" abia la data de 07 iulie 2023, or, actele cauzei denotă contrariul, astfel deși la materialele cauzei nu se conține o recepționare anterioară al actului administrativ contestat, din conținutul materialelor cauzei rezultă indubitabil faptul că actul respectiv i-a fost cunoscut reclamantului, în contextul în care căsătoria dintre părți a fost desfăcută la 13 aprilie 2012.

Potrivit art. 65 din Codul administrativ, (1) Dacă o persoană, din motive independente de voinţa ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpa unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului. (2) Cererea de repunere în termen se depune în termen de 15 zile de la înlăturarea impedimentului. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază şi, suplimentar, se recuperează acţiunile omise. (3) După 6 luni de la expirarea termenului omis repunerea în termen nu mai poate fi solicitată, iar acţiunea omisă nu mai poate fi recuperată, cu excepţia cazului cînd acest lucru nu a fost posibil pînă la expirarea termenului de un an ca urmare a forţei majore. (4) Persoanele interesate pot contesta actul/refuzul autorităţii publice de repunere în termen cu acţiune în contencios administrativ

numai odată cu fondul. (5) Repunerea în termen nu se permite în cazurile excluse prin lege.

Completul de judecată reține că, recurentul Prepelița Igor la depunerea acțiunii nu a solicitat repunerea în termen şi nici nu a invocat careva argumente ce ar justifica omiterea termenului de înaintare a prezentei cererii. În acelaşi context, se va reține că, omisiunea de a formula şi a depune acțiune în instanța de judecată în conformitate cu rigorile Legii şi în termenul stabilit, este imputabilă exclusiv reclamantului.

Instanța de recurs pune în evidență faptul că decizia anularea căreia se solicită, a fost adoptată la 28 august 2006, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la 23 august 2023, peste aproximativ 17 ani, astfel fiind omis termenul legal de contestare a deciziilor în cauză, nefiind solicitată repunerea în termen.

Astfel, depășirea termenului de adresare cu acțiune în contencios administrativ, precum și efectele unei asemenea depășiri reprezintă sancțiunea civilă aplicată reclamantului pentru nevalorificarea drepturilor sale în interiorul termenului legal.

În acest context, instanţa de judecată relevă şi opinia Curţii Europene a Drepturilor Omului, expusă în jurisprudenţa sa constantă, care explică că, limitele de termen (prescripţia) impuse în vederea apărării judiciare a drepturilor pretinse a fi lezate, sunt acceptabile în interesul unei bune administrări a justiţiei, urmărind un scop legitim de a asigura securitatea raporturilor juridice şi protejarea persoanelor ce ar putea fi acuzate împotriva învinuirilor lipsite de actualitate (*stale claim*) susceptibile de a provoca dificultăţi în eliminarea şi preîntâmpinarea actelor de injustiție.

Instituirea exigenţelor de admisibilitate nu urmăresc restrângerea accesului liber la justiţie, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în condiţiile legii, ci exclusiv instaurarea unui ordini juridice indispensabile circuitului constituţional prevăzut în art. 20 din Constituţie, prevenindu-se, astfel, abuzurile şi asigurându-se protecţia drepturilor şi intereselor legitime ale celorlalte părţi.

Astfel, sub aspect procesual, accesul liber la justiţie se materializează în prerogativele pe care le implică dreptul la acţiune, ca aptitudine legală ce este recunoscută de ordinea juridică oricărei persoane fizice sau juridice care pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept.

Prin urmare, în condițiile în care acţiunea nu întrunește condițiile procedurale pentru a fi apreciată ca fiind admisibilă, instanţa de judecată nu va purcede la examinarea şi soluționarea fondului cauzei de contencios administrativ la acţiunea reclamantului, deoarece chestiunile de procedură preced fondul acţiunii în contenciosul administrativ.

Referitor la pretenția reclamantului, cu privire la înlăturarea încălcărilor

constatate, prin reexaminarea procedurii de privatizare a lotului de teren pomicol cu nr. cadastral *****, amplasat în cadrul ÎP „Ialvila” *****, extravilan, Completul specializat consideră că în acest sens prima instanță în mod întemeiat și rezonabil a aplicat dispozițiile art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, deoarece reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17, fiind accentuat la același subiect că pentru a trece testul de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ, aceasta trebuie să conțină o activitate administrativă a unei autorități publice, prin prisma art. 5 Cod administrativ.

Potrivit art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Potrivit art. 10 alin. (1) Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 11 alin. (1) Actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. (2) Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sînt afectate de actul administrativ individual, nu sînt destinatarii acestuia.

Potrivit art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Potrivit art. 189 Cod administrativ, (1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. (2) O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci cînd autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere. (3) În cazurile prevăzute de lege, precum şi în scopul revendicării drepturilor ce reies dintr-un contract administrativ, acţiunea în contencios administrativ poate fi înaintată şi de autoritatea publică.

În temeiul art. 206 Cod administrativ, (1) O acţiune în contencios

administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ). (2) Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei cînd se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

Din conținutul art.207 Cod administrativ, reies temeiurile de inadmisibilitate a unei acțiuni în contencios administrativ cu mențiunea că, „acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când...” urmând enumerarea anumitor temeiuri.

Din formularea dată de legiuitor a temeiurilor de inadmisibilitate, se implică neincluderea acestora exhaustivă, și, dreptul discreționar al instanței de judecată la identificarea și aplicarea altor temeiuri în coroborare cu normele în vigoare.

Completul specializat consideră că prima instanță corect a constatat faptul că, solicitarea reclamantului cu privire la obligarea înlăturării încălcărilor constatate, prin reexaminarea procedurii de privatizare a lotului de teren pomicol cu nr. cadastral *****, amplasat în cadrul ÎP „Ialvila” *****, extravilan, nu face obiectul contenciosului administrativ și nu implică o activitate administrativă a autorității și nicio procedură de contencios administrativ, adică nu poate constitui obiectul unui contencios administrativ, or în acest sens persoană vizată nu poate revendica un drept vătămat în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Raportând prevederile legale citate la circumstanțele expuse, Completul de judecată reține că, instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia că acțiunea cu privire la anularea deciziei nr. 8/12 din 28 august 2006 „Cu privire la privatizarea lotului” este depusă cu omiterea termenului prevăzut de lege, fiind înaintată peste o perioadă care depășește termenul de 17 ani, iar în privința cerinței privind obligarea autorității publice în ce privește reexaminarea procedurii de privatizare a lotului de teren pomicol cu nr. cadastral *****, amplasat în cadrul ÎP „Ialvila” *****, extravilan, reclamantul nu a revendicat un drept vătămat în sensul art. 17 din Codul administrativ

Raportînd normele de drept sus-indicate circumstanțelor cauzei, Completul judiciar conchide că instanța de fond în mod legal a constatat inadmisibilitatea acțiunii înaintate de Prepelița Igor.

Astfel, din considerentele menţionate şi având în vedere că nu au fost

constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalităţii încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat şi de a menţine încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 19 martie 2024, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de către Prepelița Igor.

Se menţine încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 19 martie 2024.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii: Braga Angela

Negru Veronica